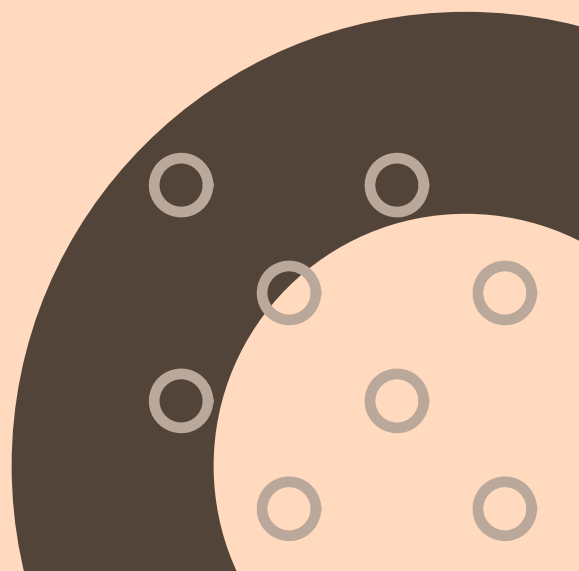

MGR. KRISTÝNA VELARTOVÁ
ING. JIŘÍ LACINA

Nejčastější chyby při psaní bakalářských a diplomových prací skrze AI

AUTOŘI: MGR. KRISTÝNA VELARTOVÁ A ING. JIŘÍ LACINA
NÁZEV: NEJČASTĚJŠÍ CHYBY PŘI PSANÍ BAKALÁŘSKÝCH A
DIPLOMOVÝCH PRACÍ SKRZE AI (1. VYDÁNÍ)

VYDÁNO V ROCE: 2025

VYDAVATEL: MARKET MINDS DIGITAL S.R.O., PRAHA

ISBN 978-80-909779-3-8 (PDF) © 2025 MARKET MINDS DIGITAL S.R.O.

NEJČASTĚJŠÍ CHYBY PŘI PSANÍ BP A DP SKRZE AI

PŘEDMLUVA	1
CHYBY V OBSAHU A LOGICE TEXTU	2
CHYBY PŘI PRÁCI SE ZDROJI	5
CHYBY V JAZYCE A STYLU	9
CHYBY V ETICE A AUTORSTVÍ	11
PRAKTICKÉ TIPY A DOPORUČENÍ	13
SLOVO ZÁVĚREM	15

PŘEDMLUVA

Ještě před několika lety znamenalo psaní bakalářské či diplomové práce dlouhé hodiny strávené v knihovně, přepisování poznámek, složité formátování a ruční vyhledávání relevantních zdrojů. Dnes jsou po ruce nástroje, které dokážou výrazně zjednodušit a urychlit téměř každý krok tohoto procesu, od rešerše přes strukturování textu až po jazykovou úpravu. Je však nutné zacházet s nimi s rozumem.

Umělá inteligence neboli *Artificial Intelligence* se stává běžnou součástí akademického prostředí, podobně jako třeba textový editor, Google nebo jakýkoli citační manažer. Její využití už není výsadou technických oborů, ale zasahuje do všech oblastí studia. Pomáhá analyzovat data, formulovat argumenty, vysvětlovat teoretické koncepty nebo parafrázovat složité pasáže textu.

Rozdíl oproti dřívějším technologiím je zásadní. AI není pouhým nástrojem pro zpracování textu. Je to systém, který reaguje, propojuje informace a dokáže simulovat lidský styl uvažování. Právě zde se však skrývá hlavní úskalí. Pokud necháš AI přemýšlet za sebe, riskuješ ztrátu kontroly nad obsahem své práce, a navíc zmeškáš příležitost rozvinout vlastní analytické schopnosti a kritické myšlení.

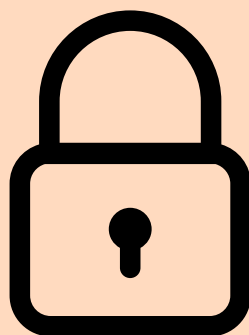
Tato příručka tě provede světem využívání umělé inteligence při psaní odborných textů a naučí tě, jak se vyvarovat typických chyb AI, jako jsou příliš uhlazené, generické formulace, nedostatek konkrétních příkladů, opakující se fráze nebo povrchní argumentace, podle kterých každý zkušený čtenář hned pozná, že text nevznikl lidskou rukou. Ukáže ti, jak AI využívat jako inteligentního pomocníka, který inspiruje, třídí informace a pomáhá formulovat myšlenky, aniž by práce ztratila svou osobitost. Naučí tě rozlišovat mezi podporou a závislostí, mezi inspirací a plagiátem a ukáže, jak vytěžit maximum pro svůj vlastní rozvoj.

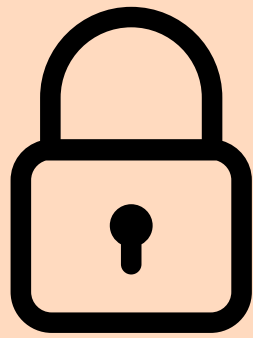
CHYBY V OBSAHU A LOGICE TEXTU

Při psaní závěrečných prací s využitím umělé inteligence se studenti často dopouštějí chyb, které lze označit za obsahové nebo logické. I když jsou texty vytvořené pomocí AI na první pohled jazykově správné a působí odborně, při bližším čtení bývá patrné, že autor plně neovládá obsah ani logické vazby mezi jednotlivými částmi práce. Umělá inteligence sice dokáže vytvářet plynulé věty a strukturované odstavce, ale nerozumí skutečnému smyslu informací, s nimiž pracuje.

HALUCINACE AI – SMYŠLENÉ INFORMACE A CITACE

Jedním z nejčastějších problémů jsou tzv. halucinace AI, tedy situace, kdy systém generuje nepravdivé nebo zcela smyšlené informace. AI je schopna

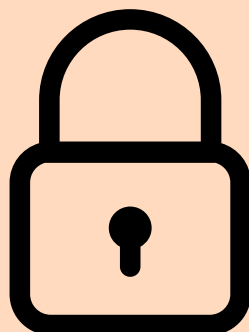

CHYBY PŘI PRÁCI SE ZDROJI

Jednou z nejvážnějších oblastí, kde se při psaní bakalářských a diplomových prací pomocí umělé inteligence objevují chyby, je práce se zdroji. V akademickém prostředí je právě správná práce s literaturou jedním ze základních ukazatelů odborné kvality a důvěryhodnosti textu. Umělá inteligence sice dokáže rychle vytvářet seznamy odkazů, citace a parafráze, ale nepracuje s nimi na úrovni porozumění. Zdroje vybírá a zpracovává mechanicky, bez kritického myšlení, které je pro vědecký text nezbytné.

NEEXISTUJÍCÍ NEBO NESPRÁVNÉ CITACE

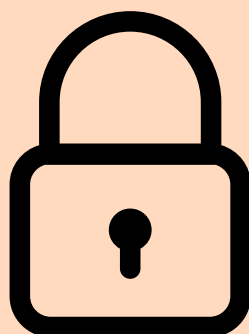
Jak už bylo řečeno, jedním z nejčastějších problémů je tzv. halucinace AI, kdy systém vytváří citace a odkazy na literaturu, která vůbec neexistuje. Tyto „vymyšlené“ zdroje mohou na první pohled působit důvěryhodně, neboť

CHYBY V JAZYCE A STYLU

Jedním z nejvýraznějších znaků textů generovaných umělou inteligencí jsou jazykové a stylistické nedostatky, které tak sice na první pohled nepůsobí, ale při bližším čtení odhalují svou uniformitu a absenci přirozeného autorského rukopisu. AI se sice učí z rozsáhlých korpusů textů, avšak její jazyková produkce je založena na pravděpodobnostních modelech. Výsledkem jsou často příliš generické formulace, stereotypní fráze a text, který působí povrchně, přestože je formálně správný.

AI má tendenci vytvářet věty, které se opakují v různých obměnách a používají neurčité výrazy bez skutečného obsahu. Další častou chybou je užívání složitých, ale prázdných formulací, které se snaží působit vědecky, avšak

PRAKTICKÉ TIPY A DOPORUČENÍ

Umělá inteligence může být při psaní závěrečných prací mimořádně užitečným pomocníkem, pokud je používána správně a kriticky. Jejím hlavním úkolem by mělo být usnadnit přípravu textu, nikoli nahradit autorovu vlastní

